

AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN IN SPIRIT FOREIGN IN LANGUAGE ONLY

AMERICAN HOME

SLOVENIAN MORNING
DAILY NEWSPAPER

NO. 187

CLEVELAND, OHIO, SATURDAY MORNING, AUGUST 8TH, 1936

LETO XXXIX. — VOL. XXXIX.

Zanimive vesti iz življenja ameriških Slovencev

V Ryan, Iowa, je umrl rojak Frank Pernat, star 57 let in doma iz Borovnice. V Ameriki je živel 34 let in zapušča tu pet sirov in pet hčera.

Časopisje poroča, da je Ana Govednik, odlična slovenska plavalka iz Chisholma, Minn., dobila vnetje v ušesu in se najbrž ne bo mogla udeležiti plavalne tekme pri olimpijskih igrah v Nemčiji, kamor je odpotovala pred kratkim z ameriškimi športniki.

V La Salle, Ill., je preminil rojak Ignac Jordan, star 57 let, doma iz Grobla pri St. Jerneju na Dolenjskem. Tu zapušča že, štiri sinove in štiri hčere, sestro Mary Dežman in brata Antonia v Chicagu.

Mr. in Mrs. Frank Klopčar sta v Latrobe, Penn., slavila te dni srebrno poroko.

Silen gozdn požar je objel slovensko naselbino v Traunik, Mich. Fantje od gozdne armade CCC gasijo noč in dan, toda doslej brez uspeha. Ogenj grozi uničiti vso lepo slovensko naselbino. Suša je trajala že dva meseca in trava gori kot mast. Najbolj je dosedaj prizadet rojak John Knaus, kateremu je požar uničil obširne gozdove.

"Proletarci" prinaša v svoji zadnji številki celih pet kolon napadov na Mr. Ivana Molka, urednika "Prosvete," ki je nedavno tega se odpovedal socialistični stranki. V isti številki "Proletarca" pričuje Mr. Mollek nekako apolođijo svojega korača. Iz obih člankov je videti, da so si sedanji in nekdanji socialisti v Chicagi, ki so ves čas živeli samo od S. N. P. Jednote bistveno in principiellno močno v laseh, in kar eden hvali, drugi graja. Zanimivo bo zasledovati borbo sodrugov, ki si drug drugemu očitajo nečedne stvari, dočim so svoječasno trdili, da so edini reševatelji in poborniki delavskega naroda v Ameriki. Videti je iz njih sedanjih dopisov, da niso samo v preteklosti blufali sami sebe, pač pa tudi naši.

Zioncheck v smrt
Seattle, Wash., 7. avgusta. Marion Zioncheck, napol blazni kongresman iz Seattla, je včeraj planil pri oknu petega nadstropja Arctic posloplja in si še vrgel na cesto. Bil je takoj mrtev. Truplo je padlo komaj par čevljev proč, kjer se je nahajala v avtomobilu njegova žena, ki ga je čakala, da se pelje z njim na neki banket. Koroner se je izjavil, da je Zioncheck izvršil samomor. Zioncheck je znan po svojih silnih eskapadah v Washingtonu. Radi pisanosti in tepeži je bil mnogokrat ariraten, nazadnje pa poslan v umobolnico, od koder je pa pobegnil in se podal na svoj dom. Zioncheck je šele pred par dnevi vložil prošnjo, da bo ponovno kandidiral.

Starši in otroci
Pred sodnikom Petrasom na mestni sodnici v Clevelandu je stal včeraj 31 let star John Kowalewski, 6006 Harvard Ave., obtožen od svoje vdove materje, da je ne podpira. Mati je starca 67 let. John je povedal sodniku, da zasluži \$100.00 na mesec, da ima \$451.00 dolga in da je njegova žena bolelna in da komaj izhaja. Sošnik Petras je odredil, da mora Kowalewski plačevati materi mesečno \$6.00, ali pa mora v zapor.

Padanje cen

Potem ko so se cene moki, pšenici in koruzi zadnje dneve zviševali, je pa nastal včeraj začetek padati. Cene moki je padla za 10 centov pri sodu, cena pšenici in koruzi pa 3 centi per bušlu. To se tiče clevelandskega trga. Velike množine moke so bile poslane zadnje dni v Cleveland.

Razprodaja se nadaljuje
Mr. Joseph Stampfel, modna trgovina na 6108 St. Clair Ave., naznanja, da se razprodaja na letnem blagu še nadaljuje. Okoristite se z ugodno priliko.

* V republiki Mehiki namerna zaštrajkati 70,000 delavcev v raznih trgovinah.

PIKNIK!

Strupen napad od srami Sweeneya na predsednika Rooseveltta

Kdor je zaveden faran največje slovenske župnije v Clevelandu, župnije sv. Vida, ta se bo v nedeljo 9. avgusta gotovo zglašil na Pintarjevih prostorih, kjer priredijo združeno društvo fare sv. Vida svoj letni piknik v korist fare sv. Vida.

V nedeljo imamo sicer več obširnih prireditev, toda naša naselbina je mogočna in zmožna dovolj, da poseti vse prireditve. Če se zglaši na vsaki prireditvi do 5,000 naših ljudi, pa jih bo doma še vedno kakih 35,000.

Sezona piknikov gre h koncu. Še par tednov pa bomo v jesenski dobi. Prav je torej, zdravo za vas, za dušo in telo, da pridev v nedeljo na piknik združenih društev fare sv. Vida. Postreženi boste kot bratje in sestre!

Ne bomo ponovno povdarjali, da je dolžnost slehernega farana sv. Vida, da se udeleži farnega pilnika! Ne bomo kazali na solidarnost in slogu župljancov fare sv. Lovrenca, ki so iztrzli na svojem pikniku \$1,400 čistega. Sleherni faran in prijatelj župnije sv. Vida mora čutiti v sebi, da je dolžan nekaj storiti za svojo faro.

Od posameznika se ne zahaja dosti. Toda če pridevsi vtičiči farani skupaj, lahko ustvarite čudež! V skupnosti in slogi je moč in napredok. Tega naj se zavedajo južni farani in prijatelji fare sv. Vida, zberejo naj se v prijateljskih skupinah in uspeh bo sijajan.

Zioncheck v smrt
Seattle, Wash., 7. avgusta. Marion Zioncheck, napol blazni kongresman iz Seattla, je včeraj planil pri oknu petega nadstropja Arctic posloplja in si še vrgel na cesto. Bil je takoj mrtev. Truplo je padlo komaj par čevljev proč, kjer se je nahajala v avtomobilu njegova žena, ki ga je čakala, da se pelje z njim na neki banket. Koroner se je izjavil, da je Zioncheck izvršil samomor. Zioncheck je znan po svojih silnih eskapadah v Washingtonu. Radi pisanosti in tepeži je bil mnogokrat ariraten, nazadnje pa poslan v umobolnico, od koder je pa pobegnil in se podal na svoj dom. Zioncheck je šele pred par dnevi vložil prošnjo, da bo ponovno kandidiral.

Na počitnice

Joseph in Marija Zupančič iz 866 E. 73rd St. sta se odpeljala na oddih v Yellowstone park in Minnesoto. To je njiju nekako ženitovanjsko potovanje, ker je ta mesec minilo ravnino 45 let, kar sta se poročila in njiju zakonski jarem je še vedno trden. Mnogo zabave jima želimo.

Slovan ima vajo
Jutri, v nedeljo, zjutraj ob devetih ima pevski zbor Slovan pevsko vajo. Pridite gotovo vse in popoldne se udeležite slovenskega dneva na razstavi, kjer bo zbor nastopil s par pesmimi.

Razprodaja se nadaljuje
Mr. Joseph Stampfel, modna trgovina na 6108 St. Clair Ave., naznanja, da se razprodaja na letnem blagu še nadaljuje. Okoristite se z ugodno priliko.

* V republiki Mehiki namerna zaštrajkati 70,000 delavcev v raznih trgovinah.

AMERICAN HOME

Novomašnik

V sredo 5. avgusta se je vrnil g. novomašnik Joseph Shuster iz Innsbrucka, Avstrija, kjer je dovršil bogoslovne študije. Spotoma je obiskal sorodnike v Jugoslaviji. Pot ga je peljala skozi Gorico, Lurd in na ladjo se je vrkral v Angliji.

V nedeljo 9. avgusta gre novomašnik v slovensem sprevodu v cerkev sv. Lovrenca. Pri maši mu bodo stregli Rev. Ladvik Kužnik kot diakon in Rev. Edward Dierker, njegov sošolec, kot subdiakon. Kot crhidiakon bo Rev. B. J. Ponikvar, ceremonier Rev. L. Baznik, kateremu pomaga bogoslovci Mathias Blenkush, Frank Baraga in Rudolph Praznik.

Predno stopi g. novomašnik v svetisce mu izreže pozdravne čestitke v slovenskem jeziku Miss Josephine Lekan, v angleškem jeziku pa nečakinja novomašnika Miss Joan Shuster. Krsta botra, stric in tet, Mr. Joseph in Mrs. Ana Zaletel mu izročita spominski križ. Ko prejme novomašnik še blagoslov svoje matere, se prične sv. maša. Slavnostni govornik bo prečastiti g. kanonik Rt. Rev. J. J. Oman, ki bo govoril v slovenskem jeziku, v angleškem jeziku bo pa govoril nadzornik katoliških šol v duluthski škofiji Rev. dr. John Sholar.

Po sv. maši bo slavnostni obed v dvorani S. N. Doma na 80. cesti. Ob 5. popoldne pa slovesno litanijske. Iz sv. vseh pa naj privre: Novomašnik, bod pozdravljen! Naj praznik nove maše k Bogu dviga duše naše!

Mladinski zbori

Kot sem včeraj na kratko poročal, nastopijo v nedeljo na Slovenskem dnevu mlađinski zbori. Prosim starše malih pevcev, da jih oblečijo, kot sem včeraj nazzanil. Narodnih noš ne pripočram, ker bi kvarilo enotno sliko, ker bi ne bili vsi enaki. Zbirališče je ob 1. uri popoldne na 9. cesti, kot za vse, ki bodo sodelovali. Ako bi komu ne bilo moč iti, naj izroči otroka drugemu v varstvo, ki gre na razstavo. Pokažimo ta cvet našega naroda drugim narodom. Louis Seme.

Nizozemska kraljica se bo odpovedala?

London, 7. avgusta. The Daily Herald poroča, da je zvedel iz zanesljivih virov, da se namerava nizozemska kraljica Viljemica odpovedati prestolu. Resignacija bo najbrž prisla zgodaj v predhodnjem letu. Odgovarala se bo prestolu v korist svoje hčerk Juliane, potem ko se slednja poroči s švedskim princem Karлом. V kratkem bo naznanjen zaroka bodočega kraljevega para.

Širje ubiti pri volitvah v državi Tennessee

Nashville, Tenn., 7. avgusta. Tekom včerajšnjih primarnih volitev v državi Tennessee so bile ubite štiri osebe. Zmagali so skoro v vseh okrajih prijatelji Roosevelta.

Demokratska večina v RAZSTAVA pri volitvah

V nedeljo imajo Slovenci vlikega Clevelandu svoj dan na Veliki jezerski razstavi. Vodstvo razstave je odredilo, da bo v nedeljo Slovenski dan. Uspešne proslave pa ne more imeti, tako da narod ne odzove.

Pridite in pokažite svetu, kako močni, kako dostojni, izobraženi ste, kako smo bogati v duševnih silah, izkorabni, petju v kulturi. Kot se nam poroča, bo na razstavi naš najdražji zaklad, naši otroci, ki so včlanjeni pri raznih mladinskih pevskih zborih. Prepričani smo, da bodo s svojimi pesnicami česarli ameriško občinstvo.

Mnogo sto deklet in fantov se pripravlja, da nastopi na razstavi v narodnih načeh. Tudi te narodne noše bodo vzbujale splošno pozornost med tičerji Amerikanci, ki bodo v nedeljo navzoči, ne samo iz Cleveland, pač pa iz širne Amerike, iz skoro slehernih držav. Kdor ima narodno nošo, naj je v nedeljo vporabi in pride na razstavo. Glavno zbirališče je pri slovenski gostilni Ljubljana na razstavnih prostorih.

Ker bo zadeva oglaševana tudi v angleškem časopisu, bo seveda prislo tisoče Amerikanov. Naredili bomo mogočen vti na ameriško javnost, tako da pridevimo v polnem številu na razstavo. Pridite kot Sloveni, govorite slovensko! V nedeljo je Slovenki dan na Veliki jezerski razstavi!

Roosevelt in Landon

Hyde Park, N. Y., 7. avgusta. Predsednik Roosevelt je včeraj sporočil časopisu, da namerava sklicati vse govorilce držav, v katerih prevladuje suša, na skupno konferenco, da se najdejo sredstva kako je mogoče ljudem uspešno pomagati. Med povabljenimi je zlasti govoril državnik Kansas Alf Landon, ki je izjavil, da bo v polnem številu na razstavo. Pridite kot Sloveni, govorite slovensko! V nedeljo je Slovenki dan na Veliki jezerski razstavi!

Za Baragov dan

Več društev se je že priglasilo,

da se korporativno udeležijo z zastavami slavnosti Baragovega dneva v Puritas Springs parku dne 30. avgusta. Prosi se nadaljnja društva, da store isti sklep na svojih sejah. Med odličnimi gosti, ki so se odzvali povabilu za slavnost je tudi veličastni dr. Hugo Bren iz Lemonta, ki bo slavnostni govornik na omenjeni dan.

Nestalne cene

Včeraj se je poročalo, da je padla cena moki, pšenici in kruži. Včerajšnje časopisje pa poroča, da se je cena zopet dvignila. Cena pšenice se je baje podražila, ker se je zadnje dneve prodalo preveč moke, cena kruži je pa narastla, ker se poroča o novi suši v zapadnih državah, kjer pridelajo največ kruža.

Vstopnice za razstavo

Vstopnice ra razstavo se dobitjo po izrednih cenah pri sledenih trgovcih: John Rožanc, 1572 Waterloo Rd., dr. A. A. Urrankar v Slov. domu na Waterloo Rd., Frank Mulec, 16811 Waterloo Rd., Marion Miljevič, 6033 St. Clair Ave. Jos. Grdin, 6121 St. Clair Ave. Program se bo oddaljal ob 6:30 popoldne naprej.

Na operaciji

V Lutheran Hospital je srečno prestala operacijo Miss Molly Žot, 1055 E. 67th St. Upamo,

da kmalu in dobro okrev.

Za novomašnika

Drill Team podružnice št. 15 S. Z. Z. naj se zbore v nedeljo ob 9:15 dopoldne pred S. N. Domom na 80. cesti, odkoder od koraka po novomašnika na dom.

* Hrvatski katoliški dan se vrši dne 16. avgusta v naselbini Aliquippa, Pa.

Vlada kot uporniki trdi jo, da so ponovno zmagali

Madrid, 7. avgusta. Španska vlada naznana, da so lojalne čete iztrgale upornikom mesto Cadiz na jugu in da napredujejo vladne čete proti Zaragozi. Obenem so španske vladne čete zaje 2,000 fašistov.

Medtem se je pa upornikom posrečilo, da so izkricali nadaljnih 4,000 mož iz Maroka. Sedaj se nahaja na španskih tleh že 8,000 vojakov iz Afrike. Vlada pa naznana, da je padla uporniška trdnjava Baena, strategična točka v Cordoba provinci. Vendar imajo uporniki zlasti v južnem delu Španije še mnogo utrjenih prostorov in vojaški izvedenci so mnenja, da bo vzel vladu še dolge mesece, predno bo revolta uspešno zatrta.

Generalni stan uporniške armade poroča, da so uporniki zasedli važno mesto Orduna in pretrgali zvezo med Vitoaria in Bilbao, ki so važna mesta v severni Španiji.

Po širni Ameriki

Mr. Mike Lah, sin poznega narodnega delavca Mr. Michaela Lah, se je odpeljal s svojim prijateljem Ponikvarjem iz Norwood Rd. na potovanje po Ameriki. Peljala se bosta z avtom skozi Yellowstone park, Montane, kjer bosta obiskala Mr. Moharja, Grand Canyon, si ogledala vodopad Yosemite, skozi državo Oregon v San Francisco in v Hollywood, kjer bosta obiskala Mr. Mike Lah, ki je uposlen pri filmski družbi, se obrnili do Mehika in od tam nazaj v Ohio. Potovanje bo trajalo kakih 8 tednov in bosta podjetna slovenska fanta doživelna mnogo zanimivega na tem potovanju. Prevozila bosta vsega skupaj okrog 10,000 milj. Tako je prav: America first!

Smrt v Lorainu

V bližnji lorainski naselbini je umrl preteklo nedeljo mlad slovenski mož Rudolph Kosten, starše 28 let. Stanoval je na 1665 E. 33rd St. Bolehal je

KRIŽEM PO JUTROVEM

Po nemškem izvirniku K. Maya

"Jaz pa zapovem!" je zavpil Mohammed Emin in jezen vstal.

"Ali ti tu zapoveduješ?" sem ga mirno vprašal.

"Ali ti tu prepoveduješ?"

"Da. Dal sem besedo in zato imam pravico zabraniti smrt sejha Gazal Gaboje."

"Tvoja dana beseda ne velja nič! Naveličali smo se vlade človeka, ki ljubi svoje sovražnike. Pozabil si, koliko dobrega smo ti storili. Moj gost si bil, ščitil sem te, vrance sem ti podaril, ki mi je bil vreden polovico življenja. Nehvaležen si!"

Ti očitki so bili seve težki —

Čutil sem, kako mi je krišnila v lice, kako mi je roka segla za pas po bodalo.

Poštečilo se mi je, da sem se premagal.

"Prekljici svojo besedo!"

Tako sem dejal. Samega me je zasebno, tako ledeno sem mu povdel te besede.

Vstal sem in mignil Halefu pa šel k ujetemu Gazal Gaboju.

Tam sem sedel. Ni minila minuta, pa je sedel tudi Anglež poleg mene.

"Kaj je, master?" je dejal. "Zounds —! Vaše oči so moke —!

Clovek, sir, povejte, koga naj ustrelim! Koga naj zada —?"

"Tistega, ki bi se ujetnika do taknil."

"Kdo je tisti?"

Haddedina. Šejh Mohammed Emin mi je očital, da sem nehvaležen. Vrnil sem mu vrancu."

"Vranca —? Ali ste znoreli, master —? Da mu vracate konj, ki je postal vaš last —!"

Ves se je razburil. Končno je dejal:

"Upam da se bo dala zadeva poravnati."

Tedaj je prišel tudi Halef. Dva konja je peljal za uzde, eden je bil njegov, drugi pa je bil lisasti rjavec, ki smo ga Bebbomom vzel.

Oseelan je bil, Halef mu je naložil moje sedlo. Vzel ga je vrancu.

Tudi Halefu so se bleščale sole, več v očeh in njegov glas je trepetal, ko je dejal:

"Prav si storil, gospod! Šejtan je obsedel Haddedina. Ali naj vzamem bič in jima ga izženem?"

"Odpuščam jima. Pojdimo!"

"Gospod, kaj storimo, če bi hotela Bebbemu umoriti?"

"Ustrelimo ju kratkomalom."

"To mi je zelo ljubo! Allah naj jih kamenja, te lopove!"

Privezali smo šejha na konja in zahajali. Jaz nisem sedel na vrancu, ampak na rjavcu. Prina doma bi imel ceno srednjega jezdnega konja.

In nato smo odšli. Seveda smo morali mimo Haddedinov. Še vedno sta sedela, kjer smo ju pustili. Sta pač bila prepričana, da ne mislimo resno.

Ko sta nas videla odhajati, sta skočila pokonci.

"Emir, kam greš?" je vprašal Mohammed Emin.

"Brez naju —?"

"Proč!"

"Kakor hočeta."

"Kje je vranc?"

"Tame."

"Ma ša 'llah —! Saj je vendar tvoj —!"

"Vračam ti ga! Allah naj ti da svoj mir!"

Spodbodel sem konja, skokoma smo odjezdili.

Nismo še prišli četrte ure da leč, pa sta Haddedina že prijezdila za nami. Amad el-Gandur je sedel na vrancu in peljal svoje konja za vajeti.

To je odločilo. Čisto němogoče je bilo, da bi še bil vzel vrancu kedaj nazaj.

Mohammed Emin je prijezdil na mojo stran.

"Določili smo vendar, da bom jaz vodja!" je začel.

"Vodjo potrebujemo, ne pa

trinoga."

"Bebeba hočeva kaznovati, kaj pa sva tebi storila?"

"Mohammed Emin, zapravil si si ljubezen treh ljudi, ki so te in za tvojega sina življenje tvegal in ki bi bil še do danes za vaju brez obotavljanja šli v smrt —."

"Effendi, odpusti!"

"Ne zamerim ti."

"Vzemi vranca nazaj!"

"Nikdar!"

"Ali hočeš onečastiti mojo starost in osramotiti mojo sivo brado?"

"Pray tvoja starost in tvoja siva brada bi ti naj bili dopovedali, da jeza nikdar nič dobrega ne rodil!"

"Ali naj beni Arab po taboričih in pašnikih pripovedujejo, da je šejh Haddedin dobil nazaj darilo, ker ga ni bil vreden podariti —?"

"Pripovedovali si bodo."

"Emir, krut si! Sramoto na-kupuje moji sivi glavi!"

"Sam si kri! Tvoj prijatelj sem bil, ljubil sem te. Tudi danes ti odpuščam. Vem, da bo sramotno za tebe, če se povrneš k svojemu rodu z vrancem. Rad bi ti pomagal, pa ne morem."

"Lahko mi pomagaš! Saj mi treba druga, ko da spet sedeš na vrancu!"

"Storil bi to tebi na ljubo in da te obvarujem sramote. Pa ni več mogoče. Poglej nazaj!"

Obnril se je, pa zmajal z glavo.

"Nič ne vidim. Kaj misliš, emir?"

"Ali ne vidiš, da je vranec last drugega —?"

"O, sedaj te razumem, effendi. Amad el-Gandur bo spet razjahaš."

"Pa jaz ne sprejemem več vrancu. Naložil mu je svoje sedlo in ga zajahal. To je znamenje, da sta ga vzela nazaj. Da sta mi ga pripeljala, kakor sem ti ga pustil, neosedlanega in nedotaknjenega, bi mislil, prijetji smo, skregali smo se, pa spet je vse dobro, in obvaroval bi te sramote."

Amad el-Gandur mi je očital, da sem kristjan in da se ravnam po načelih svoje vere. Dobro! On je musliman, pa se ne drži svojih načel. Sedel je na konja, ki je nosil kristjana. Povej to pravovernim, ki jih boš srečal!"

"Odpuščam jima. Pojdimo!"

"Gospod, kaj storimo, če bi hotela Bebbemu umoriti?"

"Ustrelimo ju kratkomalom."

"To mi je zelo ljubo! Allah naj jih kamenja, te lopove!"

Privezali smo šejha na konja in zahajali. Jaz nisem sedel na vrancu, ampak na rjavcu. Prina doma bi imel ceno srednjega jezdnega konja.

In nato smo odšli. Seveda smo morali mimo Haddedinov. Še vedno sta sedela, kjer smo ju pustili. Sta pač bila prepričana, da ne mislimo resno.

Ko sta nas videla odhajati, sta skočila pokonci.

"Emir, kam greš?" je vprašal Mohammed Emin.

"Brez naju —?"

"Proč!"

"Kakor hočeta."

"Kje je vranc?"

"Tame."

"Ma ša 'llah —! Saj je vendar tvoj —!"

"Vračam ti ga! Allah naj ti da svoj mir!"

Spodbodel sem konja, skokoma smo odjezdili.

Nismo še prišli četrte ure da leč, pa sta Haddedina že prijezdila za nami. Amad el-Gandur je sedel na vrancu in peljal svoje konja za vajeti.

To je odločilo. Čisto němogoče je bilo, da bi še bil vzel vrancu kedaj nazaj.

Mohammed Emin je prijezdil na mojo stran.

"Določili smo vendar, da bom jaz vodja!" je začel.

"Vodjo potrebujemo, ne pa

Nabiranje za prenovitev oltarja v cerkvi sv Roka v Ravniku pri Blokah

Pred nekaj časom sem prejel sledočno prošnjo od župnega urada Bloke.

Okrog leta 1670 so v Ravniku sezidali cerkev sv. Roka in postavili tri travlične baročne olтарje, prav lepe umetnine, ki se morajo na vsak način ohraniti.

Vsi trije oltarji so pa zelo črvični, strohjeni in skoraj že brezbarvni. Nevarnost je, da se sesujejo in v tem oziru bi bila škoda na oltarje nepregledna.

Po danem načrtu, ki ga bo tudi strokovnjak in vladna odobrila, bodo stroški značili za prenovitev olтарja nekako 16.000 dinarjev.

Gotovo si upamo dobiti tudi podporo od vlade. Drugo si moramo pa izprositi. Zato se obračamo tem potom na vso dobra srca za prispevke in milodare.

Sv. Rok gotovo ne bo ostal dolžan svojim dobrotnikom. Zanje se bodo brale tudi sv. Matjaš in se tudi od te strani skribi za primerno zahvalo.

Pričakujemo torej, ker smo v hudi gospodarski stiski, da nas blagi dobrotniki ne bodo pozabili.

Za vsak milodar se vam iz srca zahvaljujemo. Bog povrni! Župni urad Bloke, 16. aprila 1936. V. Šwigelj, župnik, Anton Turk, cerkevni ključar.

V knjigi "Zgodovina slovenskega naroda" omenja dr. Jos. Gruden: "V zahvalo za ponehajne kuge, so postavili v Ravniku pri Blokah votivno cerkev sv. Roka. V 17. stoletju govoril zgodovinar o premnogih izumrilih krajih, kjer so ljudje podlegli kužni bolezni. Ta šiba božja je, zadebla tudi naše prade in takrat je nastalo omenjeno hram božji, ki že v tretje stoletje stoji kot spomenik vere in požrtvovanosti naših prednikov, ki so jo vzdali v to svetišče. Vsaka stavba, če se jo hoče ohraniti, rabi od časa do časa popravila, tako tudi cerkev. V preteklih par letih so se na nej storili ta popravila. Položili so nov tlak, prebelili notranjost, prebarvali les, postavili obhajilno mizo, pobravili streho. Sedaj, kakor vidite iz prej natisnjene prošnje, hočejo obnoviti oltarje, ker so v nevarnosti, da se sesujejo.

In s tem namenom se obracam do vseh, ki so doma iz vasi Ravnik in enako do vseh doberih src, ki so ob žegnanju v tako velikem številu počastili sv. Roka.

Saj ga ni bilo daleč v okolici tako obiskanega shoda, kot je bilo proščenje sv. Roka. Številni udeleženci, ki so se strnili krog cerkvice, bi ne šli v najbolj prostorni katedralo, saj je bil zastepan del Bloške, Sv. Trojške, Vidovke, Robarske in Vel. Laške fare. Uverjen sem, da klub slabimi časom, je še kdo izmed nas izseljencev, ki se spominjata cerkev in ki bi bil pripravljen izročiti milodar za namen, kotonjeno.

Seveda, predvsem pa bi želeli obiskati vse sorokaje, ki so iz Ravnika doma in jim osebno (za kolikor jih naslovevem, brem isto tudi storil), izročiti ali potom pismo to prošnjo. — Iz vasi Ravnika nas je 25 izseljencev v tej deželi, ki smo raztreseni po državah Ohio, Michigan, Colorado, Minnesota in bogove štejki.

Razšli smo se vprek in šir, kamor je gnala sila življenja in sreca nemir. Tako počne nedostojljivo v Dumi Oton Župančič. Morda so od tega ali onega pretргane že vse vezi s svojci, saj roditelji naši že povečini snivajo na miru na farnem pokopališču sv. Mihaela. Uživeli smo v neveč časih in nove razmere. Na domovino, da bi tam živel, ne mislimo več. Toda kot pod pepelom žerjavica tli, tako živi v srcu spomin na najlepši čas življenja na mladost, ki pa je tako tesno povezan s krajem, kjer smo užirli luč sveta. Vem, da slednjemu, ki se opaja s spominom na mladost, dušno oko spomina zagleda tam sredi vasice sivo zidovje, ki ga senči par og-

romnih lip, na vrhu pa kape rdečega zvonika, ki kaže, kakor prst božji, proti nebu. Malo njožje pod lipami pa stoji ona stara "kambra," ki hrani najmanj 15 rodb vse skrivnosti fantovske prešernosti. Sedaj je tam lečna hišica.

Koliko spominov nam vzbuja vas doma!

In zdaj naši sovaščani, ki so ostali na rodni zemlji, nas prosijo, kot čuvanje božjega hrama, pomoči, da ohranjajo poznejšemu rodu. Sajjim je cerkev vse: svetišče, muzej in gledišče. V oltarju je vtisnen, kot počenik: sled onostranske glorie! Hvaležni nam bodo, če jim bomo odvzeli del bremena, ki ga imajo s stroški prenovitve. Prepričan sem, da se bo vsak spomnil, do katerega bo ta list prišel in da bo napadla četvorica mladih izprijecev, sami hrusti. Mrs. Scanlon tehta komaj dobrih 100 funtov, ima osevile lase in je bolehal zadnjih dveh let. In banditi so to revo revno ženišča podrli na tla, z revolverji tolkli po njeni glavi, s čevljimi jo brcali v hrbet ter ji grozili z nožem. Kričali so nad njo, da ji razbijajo možgane, ako jim ne izroči denarja. Preteplili so jo do nezavesti in odnesli siroti ves denar, nakar so "zmagoslavno" pobegnili. Mrs. Scanlon je ležala celo uro v nezavesti na cestnem tlaku, predno so jo našli sosedje, ki so jo pripeljali domov. To je koraj za štirih banditov, ki skoraj ubijejo na cesti 60 let staro ženico!

— 0 —

* * * V Walsenburg okraju, Colo., je nastal povodenj potem ko je 6 tednov trajala suša.

FR. MIHČIČ CAFE

7202 ST. CLAIR AVENUE

Night Club

6% pivo, vino, žganje in dober prigrizek. Se priporočamo za obisk.

Odprt do 2:30 zjutraj

PRIDITE V

JUGOSLAVIJO

7 dni do vaše domovine, če počujete na ekspreznih parnikih

BREMEN EUROPA

OSEBNO VODENI

Jack London:

ROMAN TREH SRC

Zunaj razen potočka, ki je imata več kot preveč, tako da tekel ob vznožju, ni bilo ničesar, kar bi pričalo o dogodkih v podzemlju. Eno pa mi ne gre v glavo, nameč kako je Ricardo sta opazila potok in Henry je dejal:

— Kaj pa je to? Ko sem bil prvič tu, tega potoka še ni bilo.

Kmalu je opazil, da se je del skale odtrgal in zavalil v dolino. Obrnil se je k Ricardo, rekoč:

— Tu je bil vhod v podzemlje. Zdaj ga pa nikjer ne vidim. Rad bi vedel, kje sta Francis in Leoncie.

Kakor odgovor na to vprašanje je prinesel potok iz podzemlja človeško telo. Henry in Francis sta ga potegnili iz vode. Henry je takoj spoznal v njem starega svečenika. Pologil ga je na trebuh in nudil utopljenca prvo pomoč.

Sele čez deset minut so se pojavili na starcu znaki življenja. Minilo je že deset minut, predno je odprl oči in se prestrašeno ozrl.

— Kje sta Francis in Leoncie? — je vprašal Henry.

— Ni... Nikogar ni... je zajecjal starec po špansko.

— Koga ni? — je zakričal Henry in začel znova tresti starca.

— Mojega sina ni. Chia mi je ubila sina, Chia ga je ubila, kakor je ubila tudi vse druge.

— Koga je ubila? Povej le vendar, koga? Kdo so ti drugi?

Henry je moral starca dolgo tresti in vpraševati, predno je spravil iz njega naslednji odgovor:

Bogatega mladega yankija, dobrotnika mojega sina, sovražnika bogatega yankina, ki mu pravijo ljudje Torres, in mladenko iz rodbine Solano, ki je kriva vse nesreče. Svaril sem vas. Ženska bi ne smela iti z nami. Ženske so bile vedno prokletstvo povsod, kjer so se vmešavale v moško delo. Njena prisotnost je ujezila Chio, ki je tudi ženska. Chio je strupena kača. S svojim jezikom je ugriznila Chia mojega sina in ga umorila. Gora je izbruhnila na nas ocean iz svojih nedrij in tako je srdita Chia vse pomorila. Gorje mi! Bogovi so poslali nad mojo sivo glavo to zlo, ker sem jih žalil! Gorje mi! Gorje mi! In gorje vsem, kdor bo obiskal svete zaklade, da jih ukrade iz rok bogov plemena Maya! Še nihče ni ušel jezi naših bogov.

XVI.

Henry in Ricardo sta stala med potokom in odtrgano skalo ter razmišljala, kaj storiti. V bližini se je zvijal na tleh in molil zadnji svečenik plemena Maya. Henry ga je začel znova tresti in naposled je le spravil iz njega vsaj približno pojasnilo dogodkov v podzemlju.

Kača je ugriznila samo njegovega sina in samo peon je padel v prepad. — je dejal Henry v nadi, da sta ostala Leoncie in Francis živa..

To je res, — je pritrdil Ricardo. — Starec sam ne ve točno, kaj se je zgodilo. Iz njegovega priovedovanja sledi, da sta se Leoncie in Francis samo proti volji kopala.

In morda sta zdaj v kakici jami, ki je nad vodo gladino, — je nadaljeval Henry. — Ce bi le mogla razbiti to skalo in odpreti vhod, da bi voda odtekla. Ako sta živa, lahko ostaneta v podzemlju več dni, zakaj lakota ni tako nevarna, kakor žeja. Vode pa

da je prilomastil v njihovo trdnjava brez vsakega spremstva eden tistih, ki so jih hoteli uničiti. Vsi so prihiteli iz kolib in gledali prišleca. Navidez so bili hladnokrvni, v resnicu so se pa čudili in tudi bali. Kakor vedno, je prednost belokoča tudi to pot imponirala najbolj divjemu plemenu. Gledali so Henryja, ne da bi vedeli, kaj pomeni njegov prihod. Henry se jim je zdel nekako višje, nadnaravnobitje, zakaj samo tako bitje je moglo priti praznih rok v njihovo trdnjava, ki so jo čevali številni oboroženi možje.

Govorili so nekakšen španski žargon, ki ga je Henry zapisočil razumel. Pa tudi oni so razumeli španščino. Toda to, kar jim je Henry povedal o nesreči v notranjščini svete gore, ni našlo pri divjakih nobenega razumevanja. Majali so z glavami, češ, da se jih ta katastrofa nič ne tiče. Mirno so poslušali Henryjevo pravljico, naj mu prihite na pomoč. Nihče se ni oglašil. Tudi bogata nagrada, ki jo je obljubil Henry v Francisovem imenu vsem, jih ni mogla prepričati, da bi šli ponosrečencem na pomoč.

— Če je gora požrla yankija, je pač volja božja in kako naj bi se mi zoperstavili bogu ali njegovi volji? — so odgovarjali Henryju. — Mi smo ubogi ljudje, toda dela ne potrebujemo, še manj si pa želimo prepira z bogom. Sicer so pa yankiji sami krivi, da jih je gora podsula. Tu nihjova domovina! Kdo jim je dal pravico klatiti se po naših gorah? Kar sami najporavnajo spor med seboj in bogom. Mi imamo dovolj svojih skrbiv, recimo z ženami, ki jih je treba krotiti, la nam ne razsejo čez glavo.

Henry je torej zajahal mulo ter se napotil naravnost v naselbino divjega plemena Caroo. Temu njegovemu skepu se je čudila mula, še bolj pa razbojniki sami, ko so videli,

Cas opoldanskega počitka je že davno minil, ko je prispel Henry v San Antonio. Spontoma je moral trikrat menjati mulo, tako se mu je mudilo. V glavnih ulicah, napol poti med sodnijo in jetnišnico, je zaledal poglavjar in debelustega sodnika, za katerima je šib dvanaestorožnikov, ki so gnali dva nesrečna jetnika — ubežna peona s plantacijo v Santosu. Henry je nategnil vajeti in pognal mulo, da dohiti glavarja. V tem, ko sta poslušala Henryjevo pripovedovanje in prošnjo, naj mu pomagata rešiti tovariše, je poglavjar neopazeno namignil sodniku, ki mu je bil vdan z dušo in telesom.

— Da, seveda, prav radi vam pomagamo, — je dejal poglavjar, ko je Henry skončal svojo povest. Pretegnil se je in zazdehal.

— Koliko časa rabite, da zberete delavce in odidete z menoj? — je vprašal Henry nestropno.

— Čas je čas in naglica ninkrikobira. Zelo smo zapošleni, — kaj ne, gospod sodnik? — je odgovoril poglavjar predzdro.

— O, da, dela imamo čez glavo, — je zazdehal sodnik Henryju pod nos.

— Preveč smo zaposleni ta hip, — je nadaljeval poglavjar. — Žal nam je, da niti danes, niti jutri, niti pojutrišnjem ne moremo priskočiti vašim tovarišem na pomoč. Pač pa malo pozneje...

— Recimo takole o božiču, — je pripomnil sodnik.

— Da, — je pritrdil poglavjar in se mu hvalenje priklonil. — Okrog božiča se zglašite, in če se vam takrat ne bo več tako mudilo, se morda lotimo tega dela in začnemo zbirati ljudi za vašo ekspedicijo. Dotlej pa obilo sreče, se-nor Morgan.

— Ali govorite resno? — je vzliknil Henry ves iz sebe od jeze.

— Prav tak obraz je moral imeti tudi takrat, ko je zahrbno napadel in zabodel senor Alfaro Solano, — dejal poglavjar in srdito pogledal ničudega slutečega Henryja. — Henry se za to žalitev ni zmenil.

— Tako vam povem, kdo ste! — je zakričal v pravični jezi.

— Varujte se! — ga je posvaril sodnik.

— Prava reč! Kaj mislite, da se vas res bojim? Kaj še! Brigajo me vaše grožnje! — gega.

je odgovoril Henry. — Saj mi ne moreto do živega. Moja zdeva je urejena, pomilosten em enkrat za vselej. Sam preživljen panamske republike me je pomilostil. Vi, vi ste pa čisto navadni mestizi, zamske svinje ste in nič družega...

— Kar nadaljujte tako, — je dejal poglavjar priliznjeno. V njegovem glasu je zvenelo smrtno sovraščvo.

— V vas ni niti kapljé španskih ali caribskih vrlin, pač pa je zbrana in pomnožena podlost obeh narodov. Zamorske svinje sta oba in nič družega.

Vacationing in East

Miss Hermina Zortz, daughter of Mrs. Johanna Zortz, 1657 E. 31st St., Lorain, has left August 4th with three Oberlin associates on a trip through the east. She will make a week's visit at Cape Cod, Massachusetts. On the trip back she is making a stop at Tenants Harbor, Maine, to visit her sister Angela, who has been enjoying the summer there since June.

One purpose of the trip is to make stops at several eastern campuses of note, including Wellesley, Vassar, Ann Arbor, West Point, Columbia and many others.

ter giving us a description of one play they practically sold us a second one!

So everyone come down to our next meeting and lend us your ears—give us you comments—and help us make everybody happy with another HIT PERFORMANCE!

Station YLS

The Holy Name boys gave the Soda City a good time Sunday. Many thanks, boys!

During the course of the afternoon we were the recipients of two pleasant surprises.

Jo Tercek, our convalescent, arrived in the family car—a welcome addition to the party.

— Rev. Father Andel, whose presence was very stimulating to all concerned.

Our baseball game was wildly exciting, but I wonder who can give me the final score. Swimming occupied the energies of practically all who held claims to arms and legs. There was quite a bit of splashing done, not even mentioning the duckings of all participants. With a grand spurge of energy on the part of the Fathers Kuznik, Celestnik and Andel, and Bill Habjan, all were treated to a highly exciting game of horse shoes! — The grand finale—A Weiner Roast topped with roasted marshmallows!

Al Rosel, Mary Lexon, Olga Toni, Fred Pierce, and Tony Zorko laid for us all day, the snoopers! Personally, I hope the pictures do us justice!

Lou Brodnik, Lou Opalek, Chuck Tercek, Joe Novak, Ann and Jo Anzlovar, Rose Grill—our songsters. We had music wherever we went! And that's no fooling.

The Skating Party was another grand success. And we got some more recruits. These answer to the names of Al Rosel, Joe Novak and Frank Franklin.

Don't forget, girls, that we are having a bicycle ride in the offing, in fact, Wednesday night, August 12. We'll be seeing you!

AUGUST SALE

OF CUSTOM MADE

FURS

FUR PRICES are scheduled for a definite rise this fall. If you buy your coat now, you will be able to afford the kind of coat you always wanted at the price you want to pay.

The latest designs in smart finishing are here, the workmanship is perfect. The furs luxurious.

Why buy a ready-made coat, when it is just as reasonable to have one custom made to your individual measure.

WHEN YOU COME TO THE STORE ASK FOR MRS. VIRGINIA URBAS-WINGER.

Regal Furs

MANUFACTURING FURRIERS

Factory and Show Rooms at the same address.

1935 Euclid Ave.

Cleveland, O.

ANZLOVAR'S
vogal 62. cesta in St. Clair Ave.